

MEDBORGERLIG
SAMLING

Medborgerlig Samlings valmanifest för EU-valet 2019

Antaget av riksstyrelsen den 19 februari 2019

VALMANIFEST för EU-valet 2019

Sverige och EU

Sverige är medlem i den Europeiska unionen, EU, sedan år 1995. Ansökan om medlemskap avsåg EU:s föregångare de Europeiska gemenskaperna, EG, och lämnades in år 1991. Medlemskapsförhandlingarna inleddes år 1993 och EG ersattes samma år av EU. Sommaren 1994 undertecknades medlemskapsavtalet mellan Sverige och EU:s medlemsländer. Vid en rådgivande folkomröstning i november röstade 52,3 procent ja till medlemskap, 46,8 procent nej och 0,9 procent blankt. Medlemskapet trädde sedan i kraft drygt en månad senare.

Året innan Sverige blev medlem i EU ingick vi i det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, EES. Samarbetet reglerades genom ett avtal mellan å ena sidan EFTA-länderna Finland, Island, Liechtenstein, Norge, Sverige och Österrike, å andra sidan EG:s medlemsländer. EES-förhandlingarna pågick under flera år innan avtalet trädde i kraft, och ledde till att huvuddelen av EU:s befintliga regelverk och rättspraxis blev gällande i de deltagande EFTA-länderna. Vissa politikområden föll utanför avtalet, främst den gemensamma jordbrukspolitiken. De senare medlemskapsförhandlingarna gick jämförelsevis snabbt eftersom flertalet områden hade behandlats redan under EES-förhandlingarna.

Det europeiska projekt som Sverige anslöt sig till 1995 hade då utvecklats under mer än fem decennier. Grunden lades år 1950 genom Schumandeklarationen, som ledde till inrättandet av den Europeiska kol- och stålgemenskapen, EKSG. I deklarationen sägs att förslaget kommer att skapa de första konkreta grundvalarna för en europeisk federation. Ursprungstanken var att samordna Tysklands och Frankrikes kol- och stålindustrier på ett sådant sätt att framtida krig mellan Västeuropas kärnländer skulle omöjliggöras.

År 1958 tog de sex grundarländerna ett nytt steg genom bildandet av den Europeiska ekonomiska gemenskapen, EEG, och den Europeiska atomenergigemenskapen, Euratom. Sverige och sex andra europeiska länder övervägde först att ansluta sig, men fann att de federativa ambitionerna var för långtgående. De bildade därför i stället den Europeiska frihandelssammanslutningen, EFTA (European Free Trade Association) år 1960. Sverige och de övriga EFTA-länderna slöt ett frihandelsavtal med EG år 1972.

Sverige är idag en av EU:s 28 medlemmar. 22 av dessa länder har haft andra motiv att ansluta sig än de sex grundarländerna. Trots det har en inre dynamik drivit samarbetet allt längre i federativ riktning, med ökat inslag av överstatlighet och utvidgning av gemenskapspolitiken till allt fler områden. Det har skapat spänningar och motsättningar, inte bara mellan medlemsländerna utan också inom dessa länder. Storbritanniens val att lämna EU är bara ett exempel.

Medborgerlig Samling vill att Sverige som EU-medlem verkar för att en utveckling som alltför länge har gått i fel riktning nu bryts och vänds. Det bör ske på två vis. Dels bör Sverige i samverkan med andra medlemsländer verka för grundläggande förändringar i EU:s uppbyggnad och arbetssätt. Dels bör Sverige avsluta sitt deltagande i gemenskapsarbetet på områden där vårt land har påtagliga nackdelar av att anpassa sig till ett övernationellt regelverk.

EU:s utveckling mot en överstatlig federation måste brytas

Kritiken mot EU och kraven på reformer har vuxit sig allt starkare under senare år och har ytterligare accentuerats genom Storbritanniens beslut om utträde och framgångarna för EU-kritiska partier i många medlemsländer. Inför toppmötet i mars 2017 presenterade EU-kommissionen en vitbok med fem scenarier för EU:s framtida utveckling.

Scenario 1: Fortsätta som förut

EU-27 fortsätter förverkliga sin positiva reformagenda, i överensstämmelse med kommissionens Ny start för EU från 2014 och Bratislavaförklaringen som alla 27 medlemsländerna ställde sig bakom 2016.

Scenario 2: Enbart den inre marknaden

EU-27 skiftar gradvis fokus till den inre marknaden.

Scenario 3: De som vill ha mer gör mer

EU-27 fortsätter som vanligt, men grupper av medlemsländer kan fördjupa sitt samarbete på specifika områden, såsom försvar, inre säkerhet eller sociala frågor.

Scenario 4: Göra mindre men göra det effektivare

EU-27 satsar på att göra mer och göra det snabbare inom utvalda områden, och gör mindre där det inte medför något mervärde. Man inriktar sina begränsade resurser på utvalda politikområden.

Scenario 5: Göra mycket mer tillsammans

Medlemsländerna bestämmer sig för att i ökad utsträckning dela befogenheter, resurser och beslutsfattande inom alla områden. Besluten fattas snabbare på EU-nivå och verkställs snabbt.

Medborgerlig Samling avvisar det första och det femte scenariot. Sverige är ett litet och utrikeshandelsberoende land vars primära intresse är frihandel, såväl inom Europa som på den globala nivån. Scenario 2 prioriterar frihandeln och innebär att EU blir en mellanstatlig organisation motsvarande EFTA. Att helt utesluta samverkan på andra områden vore emellertid att gå för långt. Det finns problem som drabbar alla medlemsländer och som effektivast kan motverkas genom gemensamma åtgärder. Det fjärde scenariot öppnar möjligheter att effektivisera EU på vissa utvalda områden samtidigt som andra områden återförs till den nationella nivån.

Medborgerlig Samling anser vidare att modellen med variabel geometri bör utvecklas och etableras som en grundläggande princip. Scenario 3 tillämpas redan på vissa områden och för vissa medlemsländer men har hittills haft en undantagskaraktär eller betraktats som en informell ordning.

EU har under alltför lång tid, steg för steg, utvecklats mot en överstatlig federation. Det är en utveckling som har allt svagare stöd. Medborgerlig Samling anser att strävan att skapa en federation nu måste brytas och vill att genomgripande institutionella reformer förändrar unionen till ett mellanstatligt samarbete, en konfederation.

Medborgerlig Samling vill

- Införa principen om anpassat medlemskap
- Tillfälligt lämna Schengensamarbetet
- Kräva ett permanent undantag från eurosamarbetet
- Avveckla EU-parlamentet
- Göra subsidiaritetsprincipen bindande

Erkänn anpassat medlemskap som EU:s grundprincip

Uttrycken "variabel geometri", "Europa à la carte" och "Europa med flera hastigheter" betecknar alla en modell där EU:s struktur inte är enhetlig. Att Europas länder är olika är en styrka, inte en svaghet, och har alltid varit så. Behoven av samarbete varierar därför från land till land. Principen om anpassat medlemskap tillämpas redan i dag i vissa avseenden. Endast 19 av de 28 medlemsländerna deltar i eurosamarbetet. Danmark och Storbritannien står utanför på grund av förhandlat undantag, sex nya medlemsländer uppfyller ännu inte villkoren för deltagande och Sverige, som uppfyller villkoren, står utanför utan formell grund.

Schengensamarbetet, som innebär att de inre gränskontrollerna avskaffas, omfattar 22 EU-länder och fyra länder utanför EU. Storbritannien och Irland står utanför Schengensamarbetet och ytterligare fyra EU-länder avser att ansluta sig när de tekniska förutsättningarna finns. För närvarande har ett antal Schengenländer återinfört tillfälliga gränskontroller, bl.a. Sverige.

Polissamarbetet Europol omfattar alla EU-länder utom Danmark. Danmark står utanför på grund av det undantag som innebär att överstatliga rättsakter inom området med frihet, säkerhet och rättvisa inte omfattar landet.

Exemplen på områden där vissa medlemsländer står utanför EU-samarbetet har alla undantagskaraktär. I vissa fall är grunden att alla länder inte uppfyller villkoren för deltagande – men på längre sikt förväntas göra det – i andra ett framförhandlat specifikt undantag. De har i samtliga fall uppfattats som avsteg från EU:s grundläggande strävan mot enhetlighet och konvergens med en federation som långsiktigt mål.

Medborgerlig Samling vill bryta utvecklingen mot ett federativt EU och återvända till ett i huvudsak mellanstatligt samarbete. Vi vill därför att anpassat

medlemskap ska bli en ledande princip för EU-samarbetet i stället för tillfälliga eller permanenta undantag från en eftersträvd enhetlighet. Varje medlemsland bör därför ges rätten att bestämma vilka delar av EU-samarbetet som man har behov av och vilka delar man vill stå utanför.

Sverige behöver inte delta i unionssamarbetet på alla områden

Schengen

Schengensamarbetet grundades genom ett avtal mellan Belgien, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna och Tyskland år 1985 mot bakgrund av kostnaderna för dessa grannländer att upprätthålla fullständiga gränskontroller. Hinder och fördröjningar av vägtrafiken vid gränspassager var ett annat motiv. Sverige har inga gränser mot grundarländerna, däremot mot andra länder som tidigare ingick i den nordiska passunionen men som nu deltar i Schengensamarbetet.

Under 1990-talet utvidgades antalet deltagare och genom Amsterdamfördraget år 1999 blev Schengenregelverket en integrerad del av unionsrätten som måste godtas fullt ut av nya medlemsstater. Irland och Storbritannien står fortfarande utanför och nya medlemsländer måste uppfylla vissa krav innan gränskontrollerna avskaffas. Sedan flyktingkrisen hösten 2015 har Sverige tillfälliga gränskontroller vid hamnar i södra Sverige och vid Öresundsbron som utgör ett undantag från Schengens regler.

Schengensamarbetet förutsätter att den kontroll som har skett vid gränserna, bland annat för att motverka terrorism och organiserad brottslighet, i stället sker inom landet. Samarbetet förutsätter vidare en fungerande kontroll av EU:s yttre gräns. Ingen av dessa förutsättningar har fungerat i praktiken. Därmed saknas en viktig grund för Schengensamarbetet.

Medborgerlig samling vill att Sverige tillfälligt lämnar Schengensamarbetet till dess att EU effektivt motverkar gränsöverskridande terrorism och organiserad brottslighet inom EU samt upprättar en effektiv kontroll av EU:s yttre gräns.

Eurosamarbetet och växelkursmekanismen

Eurosamarbetet har drabbats av stora problem i efterdyningarna av finanskrisen 2008. Flera länder i Sydeuropa har drabbats hårt av arbetslöshet och stagnerad ekonomi, inte minst Grekland. Euron försvårar dessa länders återhämtning och låser fast dem i permanent kris. Detta har i sin tur lett till splittring, motsättningar mellan "nord och syd" och minskat stöd för EU-projektet som sådant bland många medlemsländers befolkning. Länder med egen valuta och självständig penningpolitik har snabbare återhämtat sig från liknande kriser.

Sverige deltar inte i den frivilliga växelkursmekanismen ERM och har därför undvikit kravet att delta i eurosamarbetet. Däremot är Sverige, som alla medlemsländer, en del av den Ekonomiska och monetära unionen EMU. År 2017 redovisade kommissionen i en reflektionsrapport detaljerade förslag om hur EMU skulle kunna stärkas. Bland annat föreslogs inrättandet av en europeisk finansminister och att eurogruppen utvecklas till

en fullfjädrad organisation med ett europeiskt finansdepartement, ansvarigt inför Europaparlamentet.

Medborgerlig Samling vill att Sverige kräver ett permanent undantag från eurosamarbetet, i likhet med Danmark och Storbritannien, och fortsätter att behålla den flytande växelkurs som tjänat oss väl sedan 1992.

EU-parlamentet

Redan Parisfördraget 1951, som inrättade EKSG, innehöll bestämmelser om en parlamentarisk församling som successivt har utvecklats till det nuvarande Europaparlamentet. Sedan 1979 väljs de 751 ledamöterna direkt av medborgarna i medlemsländerna för en femårsperiod. I och med Lissabonfördraget 2009 blev Parlamentet fullt erkänd medlagstiftare tillsammans med Rådet. Fördraget gav också parlamentet en nyckelroll vid utnämningen av Europeiska kommissionens ordförande. Det är Parlamentet som beslutar om EU-budgeten.

Medborgerlig Samling vill bryta den hittillsvarande utvecklingen mot en europeisk federation och återgå till ett i huvudsak mellanstatligt samarbete. I ett sådant EU har ett direktvalt parlament inte någon funktion. Tvärtom pekar en lagstiftande församling som väljs direkt av alla EU-medborgare längre än en federation, nämligen en europeisk enhetsstat.

Medborgerlig Samling ser avvecklingen av EU-parlamentet som en logisk konsekvens av EU:s återgång till ett i huvudsak mellanstatligt samarbete och återföringen av den odelade lagstiftningsmakten till medlemsländerna.

Återinför subsidiaritetsprincipen som grundmodell

Subsidiaritetsprincipen, eller närhetsprincipen, utgår ifrån synen att samhällsgemenskapen byggs underifrån och uppåt. Makten kommer underifrån och det är bara i de fall där en gemenskap inte på ett ändamålsenligt sätt kan sköta och besluta i en uppgift som den skall flyttas till en högre nivå. I de fall en överordnad gemenskap vill överta en uppgift ligger bevisbördan på denna att visa att uppgiften sköts mer ändamålsenligt på den högre nivån. Om den överordnade gemenskapen skulle överta en uppgift trots att så inte är fallet är detta att anse som en kränkning av den underordnade gemenskapens rätt.

Subsidiaritetsprincipen har skrivits in i EU-fördraget artikel 5.3 och protokoll 22. Där fastställs villkoren för när unionen får agera i stället för medlemsstaterna på de områden där unionen har icke-exklusiva befogenheter.

I den utformning som subsidiaritetsprincipen har fått inom EU reglerar den de områden där medlemsländerna och EU har delad kompetens. Såväl områden där medlemsländerna har full suveränitet som de där EU-institutionerna har exklusiva befogenheter faller utanför tillämpningen. Där kompetensen är delad ger subsidiaritetsprincipen EU-institutionerna rätt att agera om den nationella nivån inte förmår nå målen för åtgärden (nödvändighet) och om åtgärden når ett bättre resultat om den genomförs på unionsnivå (mervärde).

Medborgerlig Samling anser att EU:s tillämpning av subsidiaritetsprincipen är alltför begränsad. På områden där EU:s institutioner redan getts exklusiv kompetens finns ingen möjlighet att pröva om beslut på den nationella nivån skulle fungera lika bra eller bättre. När det gäller områden med delad kompetens är risken uppenbar att argumenten om ett ”mervärde” vid tillämpning på unionsnivå alltför okritiskt accepteras.

Medborgerlig Samling vill att reglerna om subsidiaritet skärps på så sätt att befintlig exklusivitet för EU-nivån ska kunna bli föremål för rättslig prövning. Utgångspunkten bör vara nationell suveränitet på alla områden där inte mycket starka skäl talar för en övernationell kompetens. **Vidare vill vi stärka möjligheterna att ifrågasätta tillämpningen av subsidiaritetsreglerna på områden med delad kompetens där EU:s institutioner hänvisat till reglerna om nödvändighet och mervärde.**

En fungerande inre marknad är Sveriges främsta intresse

Den inre marknaden vilar på de s.k. fyra friheterna. De innebär att varor, tjänster, kapital och personer ska kunna röra sig fritt på samma sätt som inom ett land.

Den inre marknaden lanserades redan genom Romfördraget 1957 men började förverkligas först genom det arbete som inleddes med en vitbok år 1985. Det handlade om flera hundra tekniska, rättsliga och administrativa hinder för en fungerande inre marknad som identifierades och successivt avlägsnades. Den nya ansatsen innebar att fokus skiftade från krav på fullkomlig harmonisering till gemensamma minimistandarder. EU:s inre marknad, som vi känner den idag, trädde i kraft 1993 och omfattar, utöver EU-länderna, EES-länderna och Schweiz.

Förverkligandet av den inre marknaden har gått olika långt på olika områden. Den fria rörligheten för varor har kommit längst, även om vissa hinder fortfarande kvarstår. Den fria rörligheten för tjänster regleras av det s.k. tjänstedirektivet, som inte införlivades i medlemsländernas nationella lagstiftning förrän 2009. Liberaliseringen av kapitalrörelserna inom EU har pågått under lång tid. Arbetet har ännu inte kommit så långt att man kan tala om en verkligt integrerad inre marknad för kapital. Den fria rörligheten för personer regleras genom rörlighetsdirektivet som införlivades år 2006. Det innebär att EU-medborgare och deras familjemedlemmar, under förutsättning att de kan försörja sig själva, har rätt att röra sig fritt inom EU och bosätta sig i en annan medlemsstat på samma villkor som de egna medborgarna. Försörjningskravet betyder att det i praktiken snarare handlar om en fri rörlighet för arbetskraft än för personer.

EU:s långtidsbudget för 2018 uppgår till totalt 160 miljarder €. Utbetalningarna av EU:s budgetmedel sker dels genom bidrag från struktur- och investeringsfonder, som beviljas efter ansökan och delas ut av regionala och lokala myndigheter, dels via offentlig upphandling som innebär att kontrakt upprättas för inköp av varor och tjänster till EU:s institutioner och program. Medborgerlig Samling är principiellt motståndare till

omfattande subventions- och bidragssystem som leder till en politisk styrning av verksamheter som i stället bör styras av marknaden och av det civila samhället.

Medborgerlig Samling stödjer förverkligandet av en inre europeisk marknad. Som litet utrikeshandelsberoende land är vi beroende av tillgången till våra viktigaste exportmarknader på förmånliga villkor. Sverige har samtidigt behov av import som ger oss billiga och efterfrågade varor och tjänster utan att hindras av protektionism. Den fria rörligheten för personer är viktig där brist på arbetskraft råder och kan motverka stelheter på den svenska arbetsmarknaden.

Medborgerlig Samling vill

- Stärka EU-medborgares rätt att arbeta och bosätta sig i andra EU-länder.
- Sänka Sveriges avgift till EU med 67 procent genom att avveckla alla EU-program inom Innovation, Social utveckling samt Regional tillväxt.

Den fria rörligheten för personer

Den fria rörligheten för personer är en av de fyra grundstenarna för den inre marknaden. Från att ursprungligen avsett fri rörlighet för arbetstagare och tjänsteleverantörer är rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier numera knuten till EU-medborgarskapet. Genomförandet av den fria rörligheten sker genom dels avskaffandet av gränskontroller, dels regler om rätten att uppehålla sig och bosätta sig i medlemsländernas territorier.

Möjligheten att röra sig från ett EU-land till ett annat utan att kontrolleras vid gränsen är en följd av Schengensamarbetet. Den gäller för EU-medborgare och andra personer utan åtskillnad. Avskaffandet av gränskontroller har ett starkt samband med dels kontrollen av EU:s yttre gräns, dels bekämpandet av gränsöverskridande brottslighet och terrorism. Båda dessa områden uppvisa i dag stora brister. Schengensamarbetet har de senaste åren utsatts för stora påfrestningar på grund av flykting- och migrantströmmarna till EU, som saknar tidigare motstycke.

Rätten att uppehålla sig och bosätta sig i ett annat EU-land gäller endast EU-medborgare och deras familjemedlemmar. För en vistelse kortare än tre månader krävs endast giltig id-handling. Om vistelsen är längre än tre månader måste personen antingen förvärvsarbeta eller på annat sätt ha tillräckliga resurser och sjukförsäkring för att garantera att de inte blir en belastning för värdlandets sociala trygghetssystem. Efter fem år av oavbruten laglig bosättning i ett annat EU-land får EU-medborgare permanent uppehållsrätt utan särskilda villkor om försörjning.

Flera kommissionsrapporter och parlamentsstudier har visat att EU-medborgares fria rörlighet i många fall har hindrats genom åtgärder från medlemsländers sida som strider mot gemenskapsreglerna. Bland annat handlar det om byråkrati som försvårar eller försenar bosättning, tillgången till trygghetssystem, erkännande av professionell kompetens och diskriminerande skatteregler.

Medborgerlig Samling ser bestämmelserna om personers fria rörlighet som i första hand en förutsättning för det fulla genomförandet av EU:s inre marknad. Därmed utgör de ett

prioriterat intresse för Sverige. Rätten för såväl EU-medborgare som personer från tredje land att passera gränser mellan medlemsländer utan kontroll saknar betydelse i det sammanhanget. Däremot är kvarvarande hinder mot att arbeta och bosätta sig i andra EU-länder något som bör bekämpas med större kraft än hittills. **Medborgerlig Samling vill att EU intensifierar arbetet för att säkra EU-medborgares möjligheter att utan begränsningar arbeta och bosätta sig i andra medlemsländer.**

Banta EU-budgeten

Svenska skattebetalare skickar varje år ca 30 miljarder till Europeiska unionen. Av dessa letar sig ca 11 miljarder tillbaka till Sverige, främst i form av jordbruksstöd.

På kort sikt kommer Medborgerlig Samling därför att stoppa de stora utgiftsposter som går till regional utveckling vilket i första hand går till Sydeuropa som på detta sätt kan hålla sina skatter nere på svensk bekostnad. Vidare kommer även den s.k. Sociala fonden att avvecklas eftersom detta är en fråga för de enskilda medlemsländerna att sköta. På samma sätt förhåller det sig med innovationsprogrammen, ex Horisont Europa, vars värde starkt kan ifrågasättas. Medborgerlig Samling anser att båda dessa typer av satsningsområden skall skötas och finansieras bilateralt mellan medlemsländerna och inte styras av tjänstemännen i Bryssel.

Sammantaget vill Medborgerlig Samling under den kommande mandatperioden sänka EUs utgifter kraftigt så att den svenska medlemsavgiften blir ca 11 miljarder vid utgången av perioden.

Prioritera EU:s kärnuppgifter

All samverkan mellan europeiska länder runt gemensamma projekt behöver inte inordnas i EU:s ram. Det europeiska rymdsamarbetet ESA är ett exempel på en väl fungerande mellanstatlig organisation som inte är en del av EU. ESA har 22 medlemmar, varav de flesta men inte alla är EU-länder. Medborgerlig Samling anser att vissa europeiska projekt bättre skulle kunna drivas som mellanstatliga organisationer än som delar av unionen.

I andra fall är behovet av en verksamhet så starkt, och intresset för samtliga EU-länder så påtagligt, att ett program bör ingå som en del av EU:s övernationella struktur. Medborgerlig Samling vill i sådana fall vidareutveckla verksamheten i syfte att öka effektiviteten.

Medborgerlig Samling vill

- Skapa en effektiv kontroll av EU:s yttre gräns
- Öka insatserna på plats till stöd för flyktingar och för att motverka ekonomisk migration
- Effektivisera åtgärderna mot brottslighet och terrorism

- Effektivisera kampen mot gränsöverskridande miljöproblem genom skarpare krav
- Förbättra förutsättningarna för en effektiv IT-verksamhet utan integritetsintrång

EU:s yttre gräns

Avvecklingen av gränskontrollerna mellan EU-länderna genom Schengensamarbetet syftar till att skapa en fri rörlighet inom unionen för EU-medborgare. Syftet är inte att möjliggöra en okontrollerad migration av icke EU-medborgare. Därför förutsätter de avvecklade inre gränskontrollerna att EU:s yttre gräns kontrolleras. Den förutsättningen har inte uppfyllts i samband med den omfattande ankomsten av migranter från i första hand Mellanöstern och Afrika, med en topp år 2015.

Ansvar för att upprätthålla det yttre gränsskyddet faller i första hand på de medlemsländer som gränsar till EU:s omvärld. Under senare år har uppgiften främst fallit på de medlemsländer som gränsar mot Medelhavet. Den Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån Frontex bistår medlemsländerna med analys, samordning och stöd. Byrån har inga resurser för operativa insatser utan är helt beroende av den personal och materiel som medlemsländer ställer till förfogande.

Ett fungerande yttre gränsskydd är också en förutsättning för att personer med asylrätt kan identifieras bland dem som söker sig till Europa av andra skäl. För att säkra asylrätten i framtiden måste EU skapa ett system där man har full kontroll över antalet personer som via asylsystemet passerar gemenskapens yttre gräns varje år. EU måste verka för att internationella konventioner och överenskommelser uppdateras och moderniseras för att fungera ändamålsenligt i dagens globala situation. Asylrätten gäller primärt i första säkra område och är inte ämnad att användas för bosättning i valfritt land eller för ekonomiskt betingad migration, studier eller annat.

Skyddet av EU:s yttre gräns fungerar inte, vilket har lett till en okontrollerad migration som genom avskaffandet av den inre gränskontrollen har fortsatt vidare till andra medlemsländer, bland annat Sverige. Medborgerlig Samling kräver att EU ger högsta prioritet åt en fungerande kontroll av unionens yttre gräns.

Katastrofhjälp och åtgärder för att motverka migration

Den mycket omfattande migrationen till EU under senare år har sin grund i situationer i hemländerna som tvingar eller lockar människor att förflytta sig. Krig eller krigsliknande förhållanden, kan försätta människor i omedelbar livsfara och tvinga dem att lämna sitt hem. I sådana fall vill den som har flytt i allmänhet återvända hem så snart omständigheterna tillåter det.

En betydande del av de senaste årens migration har däremot sin grund i ekonomiska svårigheter, arbetslöshet och dysfunktionella samhällen. Kontraproduktiv politik får människor i olika krisregioner att ge upp och känna att allt hopp för framtiden är ute. I sådana fall finns i allmänhet ingen vilja att återvända till hemlandet; syftet är i stället att skapa sig ett nytt och bättre liv i Europa.

Oavsett orsak till migrationen ligger inte lösningen i att människor flyttar från sitt hemland till Europa där de alltför ofta hamnar i bestående problem av andra slag. Fokus måste därför flyttas, från föreställningen att ett maximalt antal migranter till EU bäst skulle lösa problemen, till en mer human och långsiktigt hållbar politik så att EU:s resurser används på plats för att nå så många människor som möjligt

Medborgerlig Samling vill att EU i första hand stödjer en demokratisk utveckling mot fredliga, stabila, marknadsliberala och sekulära rättsstater. Vid krigs- och katastrofsituationer måste EU bistå med akuthjälp till behövande och vid långvariga kriser med eventuell vidarebosättning via kvotsystem.

Brottslighet och terrorism

Samarbetet mellan EU-ländernas polismyndigheter inleddes år 1976 och har sedan dess successivt utvecklats. Det huvudsakliga verktyget är Europeiska polisbyrå (Europol), som sedan 2010 är ett EU-organ som finansieras ur EU:s budget.

Omkring år 2007 intensifierade EU sin samverkan även i terrorfrågor och ambitionen har höjts i takt med att hotet från olika terrorgrupper har diversifierats och ökat. Terrorhotet kommer från flera olika ideologiska miljöer och täcker hela skalan av antidemokratiska grupper – religiösa, politiska och separatistiska. Beroende på EU-land skiljer sig grupperna och antalet då å väsentligt samtidigt som de jihadistiska dåden kräver flest liv. Problematiken är dock densamma för flertalet EU-länder och riskerna med återvändare som deltagit i terrorgrupper internationellt är också gemensamma.

Sverige är en relativt svag länk i EU:s kamp mot gränsöverskridande brottslighet och terrorism. Det hänger bland annat samman med låg kontroll över de extremistiska miljöerna, svag lagstiftning och en sedan länge svag motståndskraft mot extrema miljöer. Bland annat har olika offentliga bidrag och stödformer bidragit till rekryteringen till de extrema miljöerna. Individer och organisationer har kunnat utnyttja befintliga strukturer för att komma åt kapital och nätverk, vilket har lett till att Sverige kommit att fungera som en logistisk hub och nod för internationell terrorverksamhet.

Sveriges oförmåga att effektivt motverka internationell brottslighet och terrorism, i kombination med EU:s nuvarande svårigheter att säkra unionens yttre gränser, lägger ett ökat ansvar på EU-nivån. Att upprätthålla medborgarnas säkerhet bör ses som en av EU:s kärnuppgifter. Även om en fullständig harmonisering av lagstiftning och åtgärder är svår att nå – och kanske inte är önskvärd – är det viktigt att skapa samsyn och koherens. **Medborgerlig Samling vill att EU:s åtgärder för att förstärka och förbättra skyddet och samverkan mot terrorism och gränsöverskridande brottslighet ges högre prioritet.**

Gränsöverskridande miljöproblem

Jämförbara miljölagar krävs för att EU:s inre marknad ska fungera. Medborgerlig Samling vill arbeta för att höja EU:s krav till svensk nivå snarare än att försämra det

svenska skyddet. Genom sina handelsavtal har EU möjlighet att påverka globala miljöproblem.

Djurskydd

Många EU-länder har fortfarande hög antibiotikaanvändning och betydligt sämre djurskydd än Sverige. Vi vill lyfta EU:s krav mot svensk nivå. Det ska kombineras med förbud mot import till EU av kött från producenter som inte uppfyller EU:s minimikrav på djurhållningen. Transportbidragen för slaktdjur bör slopas, och export från EU förbjudas om importören inte uppfyller EU-krav på slakt.

Fiske

EU bör fortsätta stärka sitt arbete för ett hållbart fiske. Både fisket inom EU och EU:s fiskeavtal med andra länder ska vara ekonomiskt, socialt och ekologiskt hållbara. Det innebär konkret att import till EU av fisk från hotade artbestånd bör förbjudas och att EU snarast förhandlar fram nya hållbara fiskeavtal.

Gifter och avfall

Förbättringarna av EUs kemikalielagstiftning ska fortsätta med bättre tillsyn och strängare straff som mål. Reglerna för kemikalier och bekämpningsmedel bör komma i paritet med Sveriges. Det pågående arbetet med ökat producentansvar för avfall bör utvecklas, och EU bör även se till att använda delar av sina utvecklingsbidrag för att förbättra avfallshanteringen i utvecklingsländer. Dumpning av avfall till havs måste stävjas: rederier som ertappas med dumpning ska helt förbjudas att transportera gods till och från EU.

Klimat

Klimatarbetet drivs mest effektivt på EU-nivå. Medborgerlig Samling vill ytterligare skärpa systemet för utsläppshandel EU ETS för en mer ambitiös minskning av utsläppsrätterna. Oanvända utsläppsrätter bör annulleras. De nationella koldioxidskatter som kompletterar utsläppsrätterna bör samordnas för att undvika skeva incitament mellan medlemsländerna. För att få global minskning av utsläppen vill vi att klimatlagstiftningskrav skrivs in i EU:s handelsavtal. Vi vill även att EU aktivt ska erbjuda frihandelsavtal med länder i utbyte mot ambitiösa klimatåtaganden för att ge energiomställningen hjälp att komma igång i fattigare länder. EU-import av skogsprodukter bör helt förbjudas från producenter som inte uppfyller krav på hållbart skogsbruk och markanvändning.

Medborgerlig Samling ser kampen mot gränsöverskridande miljöproblem som en av EU:s kärnuppgifter. Det viktiga arbete som redan pågår bör ytterligare effektiviseras och kraven skärpas.

IT

Ett fritt internet tillgängligt för alla är av yttersta vikt för yttrandefriheten men är också prioriterat av andra avgörande skäl. Genom ett väl utvecklat samspel mellan sammankopplade människor, företag och växande artificiell intelligens gynnas arbetsmarknad och välbefinnande inom både Sverige och EU i stort. EU:s internationella konkurrenskraft gynnas också av ett fritt och stabilt internet.

EU ska därför verka för att samordna utbyggnaden av starka nät med hög kapacitet och säkerhet med bra och redundant sammankoppling med övriga världen. Den enskilde medborgaren ska få ta del av valfri information, via internet eller andra digitala media, utan inblandning från EU:s institutioner eller regelverk.

Skydd för enskilda, företag och organisationer

I och med införandet av det digitala samhället lagras allt fler uppgifter om den enskilde medborgaren digitalt, av stat och företag såväl som andra juridiska organisationsformer. EU:s GDPR-direktiv syftar till att skydda den enskilde medborgarens integritet men riskerar att i praktiken få negativa följder eftersom det är alltför omfattande, komplicerat, kostnadsdrivande och rättsosäkert.

Medborgerlig Samling vill att GDPR-direktivet omarbetas så att tillämpningen blir förutsägbar i mycket högre grad och att det förenklas så att det blir lättare att tillämpa. Även mindre företag och föreningar som omfattas av det måste ha en rimlig chans att göra rätt utan särskilda investeringar eller köp av konsulttjänster.

Därutöver vill Medborgerlig Samling att följande regler ska vara styrande för att säkerställa ett fritt och tillgängligt internet för alla.

- Delandet av information via internet eller andra digitala media får endast begränsas om det avser grov eller omfattande kriminell verksamhet
- Metoderna för att eftersöka och förhindra sådan kriminalitet måste vara proportionerliga med hänsyn till behovet av yttrandefrihet och integritet.
- Krav om att företag automatiserat övervakar av alla användare och krav om åtgärder mot enskilda ska inte tillåtas.
- Massövervakning av enskilda på internet ska inte tillåtas.
- Det ska endast i undantagsfall vara möjligt för annan aktör än statlig myndighet eller internationellt rättsligt samarbetsorgan att tvångsvis få ta del av lagrad information om enskilda.
- Begäran till annat EU-land om information om enskild vid brottsutredning ska ställas till rättsvårdande myndighet. Utlämnande av sådan information ska endast få ske om det utlämnande landets lagstiftning medger åtgärden och nationella beviskrav uppfylls.

Reglering till skydd för upphovsrätten

Artikel 11 i förslaget till nytt upphovsrättsdirektiv avser ”kommersiella plattformars” skyldighet att ersätta utgivaren när material delas på plattformen. Medborgerlig Samling anser att bestämmelsen är för långtgående och motverkar andra tyngre vägande intressen. Om plattformar som delar material eller där material kan delas tvingas betala licensavgifter föreligger en uppenbar risk att osäkerhet kring kostnader och ansvar hindrar små aktörer att starta eller fortsätta sin verksamhet.

Medborgerlig Samling anser vidare att förslagets artikel 13 om uppladdningsfilter är för omfattande och kan leda till att startups kommer att lämna Sverige och EU. Företag utanför EU kan av samma skäl välja att inte verka inom EU.

Den föreslagna utformningen av upphovsdirektivets artiklar 11 och 13 begränsar spridningen av information och den fria kommunikationen mellan medborgare, företag och andra organisationer och är samtidigt konkurrenshämmande. Medborgerlig Samling anser att förslaget måste omarbetas i syfte att tydligare väga yttrandefriheten, enskildas integritet och rätten att inte utsättas för obligatorisk övervakning från privata företag mot upphovsrättshavarens berättigade intresse att få sina rättigheter tillgodosedda

Utvecklingen på IT-området kräver noggranna avvägningar mellan kraven på effektivitet och hoten mot medborgarnas integritet. Medborgerlig Samling anser att EU har en nyckelroll och att vissa befintliga och planerade regleringar måste revideras i syfte att dels stärka medborgarnas tillgång till och utbyte av information, dels motverka oproportionell övervakning.

Vårt EU

Medborgerlig Samling vill se ett EU där medlemsländerna står vid rodret, inte anställda tjänstemän i Bryssel. Vi vill hejda marschen mot en federation och i stället vända kursen till ett Europa med nationsstater i fredlig samverkan. Subsidiaritetsprincipen har urvattnats till ett slagord; vi vill att den nationella nivån ska återta beslutskompetensen på alla områden där inte mycket starka skäl försvarar en övernationell ordning.

Vi anser att det finns områden där medlemsländerna inte kan lösa problemen på egen hand. Det handlar om kärnverksamhet som skyddet av den yttre gränsen, kampen mot terrorism och organiserad brottslighet, vissa miljöproblem samt tillgången till Internet. På de områden där EU inte fungerar tillräckligt effektivt i dag vill se förbättringar.

Att den inre marknaden fungerar är EU:s viktigaste uppgift och ett starkt intresse för Sverige. Vårt EU kommer däremot inte behöva en gigantisk budget som den nuvarande. Stora bitar av budgetkakan måste skäras bort. Med nedskärningarna följer också att EU förhindras att detaljreglera på områden där medlemsländerna är bättre skickade eller där reglering inte behövs.

Medborgerlig Samling vill se ett EU där Sverige samverkar med andra europeiska länder på de områden som ligger i vårt intresse. Ett EU som inte skär alla över en kam. Ett EU för Sverige.